

(Юня 25-го дня.)

Бо и мѧ Ѧїца и сѹка и Ѧїагѡ дѹа. ймінь.

« О жено! велїл вѣра твоја Бѹди тебѣ ико-
же хѹщеши, и исцѣлѣ дши єш отъ того часа. »

Что е потребно отъ насъ, бр. христіане!
да правиме въ такавъ слѹчай, когато ныє не
прїемаме отъ Бѹга онова, за което мѹ са мо-
лишь, макаръ че просиме нѣщо добро, молиме
мѹ са съ чиста дѹша, молимеса съ раскаянїе въ
грѣхове-тѣ си! Какво да сториме! Треба да
продолжаваме повече и повече да са молиме, и
безъ дрѹго чиє ни удостой Богъ да подѹчимъ
онова, за което го молиме,

Хананейска-та жена, за која ни напомниова
евангеліе-то, таја слѹжи ни като огледало за
вѣрно доказателство. Таја си имала само една
дъщеря и таја била болна отъ нечистаго дѹха.
Господъ нашъ Іисѹсъ Христосъ са показалъ въ
тѣж страна гдѣ таја живѣла. Таја Хананейска
жена, като знајала єще отъ по преди за Него-
вата чудотворна сила прибрзала по скоро, при-
Него, зауванала да мѹ са моли за да оздрави
дъщеря ѝ. Іисѹсъ Христосъ отъ напредъ нещ-